

[Anker Jørgensen.]

gårdrydninger må, som vi alle kan forstå, være størst i de tæt befolkede områder i København, netop på Vesterbro og Nørrebro, og uden tvivl også i de store byer i provinsen. Det drejer sig om at skaffe mere lys og luft, skaffe flere legemuligheder, skaffe muligheder for opholdspladser, også f. eks. for mødre; derfor er spørgsmålet af stor betydning.

Boligministeren (Kaj Andresen). Jeg nærer ingen tvivl om, at det problem, det ærede medlem her berører, har overordentlig stor betydning i ældre boligkvarterer. Ved nybyggeriet lægges der stor vægt på, at der tilvejebringes rimelige friarealer både til ophold for beboerne og deres børn og til parkeringsformål. Jeg tror, der er almindelig enighed om, at de krav, der stilles i disse henseender, er rimelige og nødvendige. Men lige så ønskeligt ville det være, om der i de ældre boligkvarterer kunne skabes bedre forhold ikke mindst for børnene, og her er mulighederne desværre mere begrænsede.

Efter bygningslovgivningen, både den københavnske byggelov af 1939 og landsbyggeloven af 1960, kan kommunalbestyrelsen give påbud om tilvejebringelse af opholdsarealer, eventuelt som fællesanlæg for flere ejendomme, ved omlægning af gårdspladser, fjernelse af hegn, småbygninger, skure og lignende, såfremt en væsentlig forbedring af forholdene kan ske, uden at der påføres ejer eller andre væsentlige ulemper. For så vidt er hjemmelen til at kræve disse forhold bragt i orden altså til stede; men der er gjort den væsentlige begrænsning, at man inden for en 5 års periode kun kan pålægge ejerne at ofre 10 pct. af et års lejeindtægt på disse foranstaltninger. Som følge af denne økonomiske begrænsning er kommunerne hidtil meget tilbage for at meddele disse pålæg. Jeg mindes i alt fald ikke, at bestemmelserne har været bragt i anvendelse.

Det er også baggrunden for, at man i

boligloven af 1958 gennemførte regler, som gør det muligt at støtte frivillige gårdrydninger. Efter boliglovens § 35 kan der ydes statsgaranti og også direkte statslån til dækning af udgifterne ved gårdrydninger, og hvis gårdrydningen får et mere omfattende omfang med fjernelse af bygninger, der hidtil har afkastet en selvstændig lejeindtægt, kan der endvidere ydes statstilskud til dækning af det tab, gårdrydningen medfører. Statsgaranti og statslån kan ydes inden for en lånegrænse på 90 pct. af udgifterne. Statstilskud kan dække halvdelen af det opståede tab, idet tilskuddet er betinget af, at der fra kommunens side ydes et tilsvarende tilskud.

Det er beklageligvis sådan, at grundejerne ikke har vist interesse for at gennemføre gårdrydninger og udnytte disse muligheder. I de år, som er gået, siden støttemulighederne blev optaget i 1958-loven, har boligministeriet ikke modtaget én eneste ansøgning om lån eller tilskud til sådanne foranstaltninger. Det er beklageligt, og skulle der kunne skabes større interesse omkring dette problem, vil jeg da hilse det med glæde.

Ud over de muligheder, som bygnings- og boliglovgivningen indeholder, er der som bekendt også adgang til at gennemføre gårdrydninger på grundlag af saneringsloven — gårdrydninger, som vi har set dem på Vesterbro og Gammelholm — men jeg forstod, at det ærede medlem ikke har haft disse meget omfattende saneringer i tankerne.

Anker Jørgensen: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for svaret, og jeg må indrømme, at svaret dækker det spørgsmål, jeg stillede. Jeg har noteret mig, at også ministeren meget gerne ser, at der bliver større interesse om spørgsmålet både fra ejernes, lejernes og i høj grad også kommunernes side.

Jeg vil tillade mig at stille et tillægs-spørgsmål: mener den højtærede minister, at man bør overveje at foretage sådanne